

□□□□□□□□

உலகின் மதித்த மொழிகளாகக் கல்வியும் தாய் மொழியாக விளங்கக் கூடியது தமிழ் மொழி ஆகும். தமிழ் மொழியின் பெருமகளைத் தலமுறதைத் தலமுறையாக இலக்கியங்கள் வாயிலாக நாம் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. அத்தகைய இலக்கியங்கள் பல இலக்கிய வகமைகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன. தொல்காப்பியம் மற்றும் சங்க இலக்கியத்தின் அடிப்படையாகக் கொண்டு எண்ணற்ற இலக்கிய வடிவங்கள் தோன்றின. இது காலத்தின் தவேயாக இருக்கின்றது. அந்த வகையில் சங்க இலக்கியத்தின் மீலமாகக் கொண்டு அண்மையில் ஆனந்த விகடன் 111 வாரமாக 'வீரயுகநாயகன் வளேபாரி' என்ற வரலாற்றுத் தொடர் சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்ற எழுத்தாளர் ச.வெங்கடசேன அவர்களின் எழுத்தாலும், மணியம் சிலவன் என்ற புகழ்பெற்ற ஓவியரின் கைவண்ணத்தாலும், தமிழரின் ஈராயிரம் ஆண்டுகாலம் பழமை வாய்ந்த வரலாறுகளையும், பண்டதைத் தமிழரின் அக, புற வாழ்வையும் விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றனது. இந்நாவலில் தமிழரின் ஆதி அடையாளமான 'பனமைரம்' ஒரு மயைக் குறியீடாக இருந்து கதையின் தொடக்கத்தையும் இறுதியையும் இணைக்கிறது என்பதையும் தமிழினத்தின் பரேடையாளமாகப் 'பனமைரம்' நாவலில் எவ்வாறு இடம் பெறுகின்றது என்பதை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□

தொல்காப்பியத்தில் மதித்தவர்கள் பகையின் காரணமாகவும், தங்களதைத் தனித்து அடையாளப் படுத்தவும் தனித்தனி அடையாள மாலையைப் பயன்படுத்தினர் என்று குறிப்பு இடம்பெறுகிறது. இதில் சரேனுகுரிய அடையாளமாகப் போந்ததையும், சரேனுகுரிய அடையாளமாக ஆத்தியும், பாண்டியனுகுரிய அடையாளமாக வமேபும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதனை,

“.....உறுபுகை
வநேதிடதை தரெதல் வணேடி ஏந்துபுகழ்
பபோந்தை வமேப்பே ஆரென வரபு உம்
மாபெருந்தானை மலநைந்த பபுவும்” (தொல.பொ.நப-1006)

என்ற நபிற்பாவின் வழி அறியமுடிகிறது. பபோந்தை என்பது பனம் பபுவைக் குறிப்பதாகும். தொல்காப்பியர் பனம் பபுவை “ஏந்துபுகழ் பபோந்தை” என்று குறிப்பிடுகின்றார். இதன் பொருள், “உயர்ந்த புகழை உடைய பனம் பபு” என்பதாகும். உயர்வு கருதி குறிப்பிட்டதன் காரணம் தமிழரின் பரேடையாளமாக பனமைரம் இடம் பெற்று இருப்பதே ஆகும்.

ஐசுவர்யா: சீவன்முடி சீவன்முடி

தொல்காப்பியம் மட்டுமின்றி சிலப்புதிகாரம், மணிமகேலை காப்பியங்களிலும் மபுவநேதரின் அடையாள மலநை பற்றிய குறிப்புகளும் பனநை தொடர்பான சயெ்திகளும் காணக் கிடக்கின்றன. இதனை,

“தோள் நலம் உணீ இய கம்பைப் பபோந்தையொடும் வஞ்சி பாடும்.....”
(சிலம்பு.ப-27)

“பலர் தொழ வந்து மலாவிழ்: மாலநை
பபோந்தைக் கண்ணிப் பொலம்பு தரெயல்” (சிலம்பு.ப-381)

என்ற சிலப்புதிகாரப் பாடல்கள் வழி சரேனின் அடையாள மலநையான பனநை பற்றிய சயெ்திகளை அறியமுடிகிறது.

ஐசுவர்யா: சீவன்முடி சீவன்முடி

பனநை தொடர்பான குறிப்புகள் சங்க இலக்கியங்களில் மிகுதியானப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. அப்பாடல்களில் பனநை வநேதனாகியச் சரேனையும் குறுநில மன்னாகிய வளேரையும் அடையாளப்படுத்துகிறது.

“வட்கர் போகிய வளர் இளம் பபோந்தை” (புறம்.ப.100)

என்ற பாடல்கள் வளேரில் ஒருவனாகிய அதியமானைக் குறிக்கின்றது. அதியன் தன் அடையாள மலநையாகப் பனம் பபுவைச் சபினான என்பதன் மலம் வளேராம், சரே

Written by - தபி .கார்த்திக் ராஜா, இளம் மூனவைப் பட்ட ஆய்வாளர் , தமிழ்த்துறை , காந்திகிராம கிராமிய நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம் , காந்திகிராமம் . -624 302 -

Sunday, 13 December 2020 13:17 - Last Updated Tuesday, 29 December 2020 21:04

வநே தனும் பனம் பபுவை அடயாளமாகக் கொண்டவர்கள் என பதை அறிய முடிகின்றது. மலேமும் ,

“வான் உயர் ஓங்கிய வயங்கு ஓளிர்பனை” (கலி.ப-104)

“மபிட பனயைத்து வநே மூதலா” (புறம் .ப-229)

“இரும் பனயின் கும்பை நீ ரும்” (புறம் .ப-24)

கலித் .பா-104,138,142,149, • நற் .பா-126,335, கும்பை .பா-173,248,372, அகம் .பா-148,33,360,365, புறம் .பா-45,22,161,249,340 ஆகிய சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் வழி அறியப்படுகிறது.

0000 - 0000000000 0000000000

இலக்கியங்களில் பனை என்பதற்குப் “புறந்தை” என்றும் “பெண்ணை” என்றும் கஃறுவர் . பனயானது ஆண்பனை, பெண்பனை, கஃற்தல் பனை, நாட்டூப்பனை, அலகூப்பனை, தாளிப்பனை, நிலப்பனை புறன்ற பனை வகைகள் இரூப்பதை அபிதான சிந்தாமணி தமிழ்க் களஞ்சியம் கும்பிப்பிடுகின்றது.

பனை என்பது புல்லினத்தசை சாரந்த ஒரு தாவரப் புரேினம் ஆகும் . இலக்கணமுறைப்படி பனயை மரம் என்று கஃறுதல் தவறானதாகும் . பசேச்சுவழக்கப்படி பனை என்பதை மரம் என்றே அழகைகின்றனர் . தமிழரின் அடயாளம் என்பதால் தான் பனை தமிழகத்தின் மாநில மரமாக அறியப்படுகின்றது.

தொல்காப்பியத்தின் தொடங்கி சங்க இலக்கியங்கள் பலவற்றிலும் பனை தொடர்பான கும்பிப்புகள் மிகுதியாக கிடதை திரூப்பதை மறே கண்டவாறு கஃறப்பட்டதுள்ளது.

மனிதனின் மூதல் கண்டூபிப்பான மொழியினகைக் கொண்டூ பசேவும் , பசேய மொழிக் கும்பி எழுத்து வடிவம் கஃறுத்து அதை இலக்கியமாக வரயை பனயைலகைளே பயன்பட்டது. பல நபுறாயிரம் இலக்கியங்கள் , பனயைலகையிலயே எழுதி பாதுகாத்து பல தலமைமுறைகள் பயன்படுத்தினர் என்பது அனவையும் அறிந்ததே.

பனகைக்கும் , பழந்தமிழ்ருக்குமான உறவு என்பது பன்னடுங்காலம் தொடர்பு இரூந்து வருகின்றது என்பதற்கும் பனகைதமிழரின் அடையாளம் என்பதனை உணரவும் இது ஒன்றே போதுமான சான்றாகும் .

வீரயுகநாயகன் வளேபாரி

எழுத்தாளர் சூ.வெங்கடசேன் அவர்கள் வீரயுகநாயகன் வளேபாரி என்னும் நாவலைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பல ஆண்டுகளாகக் களையுமறே கொண்ட வரலாற்றுத் தடேலின் வாயிலாகவும் , பழந்தமிழரின் வாழ்வியலை மையப்படுத்தி மிகப் பெரிய வரலாற்றுப் புதினத்தடைபடதைத் திருக்கின்றார் .

00000000 0000000000

கபிலர் பாரியின் பறம்பு மலை நோக்கி பயணிக்கும் போது நீலன் என்ற வீரனின் உதவியால் பச்சமைலதை தொடரகை கடக்கின்றனர் . இவ்விருவரும் பசேசுக்கொள்ளும் போது பனகை மரம் பற்றிய உரையாடல் எழுகிறது . 'பனகைமரம் எங்களின் குலச்சின்னம்' மனிதனுக்கு மட்டுமல்ல பறம்பு மலையின் எல்லா உயிர்களும் அது தரரியும் . அதனிடம் ஒப்படைத்துவிட்டால் எந்தத் தீங்கும் வருவதில்லை என்று நீலன் விளக்குகிறான் . மலேமும் பனகைமரம் தன் இயல்பில் சவெக்குத் தாக வளரக்கூடியது . இயல்புதான் ஒன்றின் குணத்ததை தீர்மானிக்கின்றது . வளந்தது கொடுக்காத பறம்பு நாட்டின் இயல்பு பனகையிலும் , பனகையின் இயல்பு பறம்பு நாட்டிலும் நிலை கொண்டாள் என்று பெருமிதமாகக் கூறிப்பிடுகின்றான் . நாவலின் தொடக்கத்திலயே பனகை மரத்தின் இயல்பு பற்றியும் , பறம்பின் இயல்பு பற்றியும் மிக அழகாக எடுத்துரைக்கின்றார் . மலேமும் காட்டில் எத்தனையோ மரங்கள் இருக்க பனகைமரத்ததை குலச்சின்னமாகக் கொண்டது ஏன் ? என்று கபிலர் கேட்க , அதற்கு நீலன் பனகை என்பது வெறும் அழகு அல்ல , அது ஆயுதம் . ஆயுதம் மட்டுமல்ல பரேழுகு என்றும் , பாரிக்கூப் 'பனகையன்' என்ற பெயரும் இருக்கின்றது என்றும் பாரியின் குலப்பாடலே பனகைமரம் பற்றியதுதான் என்றும் எடுத்துக் கூறினான் .

0000000000 0000

வளேபாரிக்கும் - வநேத்ருக்கும் இடையே போர்ப்பதற்றம் சமீபந்திரூந்த வளேயையில் அமதைப் பசேசுககாக பாரியின் பிரதிநிதியாகக் கபிலரயையும் , மவநேதரின் பிரதிநிதியாகத் திசவைழேரயையும் அழதைது பசேசு வாரத்ததை நடத்தினர் . இப்பெரும் போரில் பாரியும் பறம்பும் அழிவதைத் தவிரக்கவநே நாங்கள் விரும்புகிறோம் அதற்காகத் தான் உங்களனை அழதைத்தோம் என்றார் குலசகேரப்பாண்டியன் . அதற்காக நான் என்ன செய்வணெடும் என்று கருதுகிறீர்கள் எனக் கேட்டார் கபிலர் . மவநேத்ருகளோடும் இணங்கிப் போவதுதான் பாரிக்கூநல்லது எண்ணற்ற சிறுகுடிமன்னர்களதைப் போல கீழ்ப்படிந்தால் அவனும் தனது நிலத்ததை சிறப்பாக ஆளலாம் என்றார் பாண்டிய நாட்டு மூதன்மனை அமைச்சர் முசுகுந்தர் . உடன்படவில்லை என்றால் ? எனக் கபிலர் கேட்க "போரக்களத்தில் அவனது குடலை கழுகுகள் ஏந்திப் பறக்கும் நாள் விரைவில் வரும்"

Written by - தப.கார்த்திக் ராஜா, இளம் முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, காந்திகிராம கிராமிய நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம், காந்திகிராமம். -624 302 -

Sunday, 13 December 2020 13:17 - Last Updated Tuesday, 29 December 2020 21:04

என்றார் சோழவேலன். கபீர மயான வார்த்தைகளால் தூக்கப்பட்ட கபிலர்தன் கொந்தளிக்கும் உணர்வுகளை ஒருமுகப்படுத்துதிக் கொண்டிருந்தார். மஹேந்தரர்களும் இணைந்து அவையில் ஒருமித்த கருத்தாக வந்ததில் ஒருவருக்கு பாரிதன் மகளை மணமுடித்து கொடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்து எழுந்தது.

00000000 00000000

பாண்டிய நாட்டு இளவரசன் பொதியவறென்பன் சொன்னான் மஹேந்தரர்களில் யாரனும் ஒருவனுக்குப் பாரிதன் மகளை மணமுடித்து கொடுத்து மணஉறவு காண்பது அல்லது மஹேந்தருடன் போரிட்டு மாய்வது இவ்விரண்டில் எது சரியான வழியென உங்கள் நண்பனுக்கு அறிவுரை வழங்குங்கள் என்று கபினான். உடனே சோழவேலன் எழுந்து மஹேந்தருடன் போரிட்டால் பாரிநிச்சயமாக போரில் அழிவான். அதன் பிறகு பறம்பயும் பறம்பின் செல்வங்களையும் பங்கிட்டுக் கொள்ளுவோம் அதைத் தடுக்க மஹேந்தருடன் மணஉறவு கொள்ளுதல் சிறந்தது தானே என்றார். அதற்கு கபிலர் நரேடியாக கட்டார் மஹேந்தருக்கும் பாரியின் பறம்பு மலவை வேண்டும் அவ்வளவுதானே! உரத்தக் குரலில் ஆமாம் என்றான் சோழவேந்தன்.

இதற்கு கபிலர், கபீர்தராக, விறலியராக, பாணராக வடேமிட்டு பறம்பு மலையேறியாழ்மிட்டி யாசகம் வேண்டுகள்! யாசகம் கட்டால், இல்லையென்று சொல்லும் வழக்கம் பாரியிடம் கிடையாது என்று மஹேந்தரையும் இகழ்ந்து பாரியின் மகளை மணமுடித்து கொடுக்க மறுத்தபோது மஹேந்தரர்களில் மத்தவனான குலசகேர பாண்டியன் கொந்தளித்து எழுந்து நடபால் நாபிறழ்கிறது. உமது சொற்கள் பற்றியெரியும் பறம்பினைப் பாட அதிக நாட்கள் இல்லையென கபிலரே! என்றான். உடனே கபிலர் இருக்கையைவிட்டு எழுந்து நெருப்பில் எரித்தாலும் மீண்டும் முளக்கும் ஆற்றல் கொண்டது பனம்பழம் மட்டும் தான். பனையைக் குலச்சின்னமாக கொண்டவன் வளே பாரி. நெருப்பாலும் அழிக்க முடியாத அவனை பாடுதல் எந்தமிழுக்கு அழகு என்று சொல்லியபடி வணங்கி அவை நீங்கியதை நாவலாசிரியர் குறிப்பிடுவதால் நாவலின் மயமாகவும் பனமைரம் பாரியின் குறியீடாக பச்சேப்படுவதைக் காணமுடிகிறது.

00000000 00000000

நாவலின் தொடக்கத்தில் கபிலர் நீலன் மல்லமாக கபீரக்கட்ட பனையின் இயல்பும், பறம்பின் இயல்பும் பாரியின் குலப்பாடலில் வரும் பனையின் சிறப்பும் மிக அழகாக நாவலின் இறுதியில் மஹேந்தரின் பகைவென்று வற்றித்தயெவமான கொற்றவகை கபீர்தின் போது பாரியின் குலப்பாடலான

“பனையன் மகனே! பனையன் மகனே!
பல்லுயிர் ஓம்பும் பாரி வளே!

Written by - தபி.கார்த்திக் ராஜா, இளம் முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, காந்திகிராம கிராமிய நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம், காந்திகிராமம். -624 302 -

Sunday, 13 December 2020 13:17 - Last Updated Tuesday, 29 December 2020 21:04

திணையின் அளவே பிறவாயிர வாடினும

துடித்துக் காக்கும் ததொல்குடி வநேத்து!..."

என்ற நீண்ட பாடலான நீலன் பாடச் சொல்லுதல் மலம் நாவலின் தொடக்கம், மயைம், இறுதியின் நாவல் முழுவதும் பனயை மயைமிட்டதாகவே அமர்த்துள்ளது. அந்த வகையில் நாவலின் ஒரு மயைக் குறியீடாகவே பனமைரம் பார்க்கப்படுகின்றது. பனமைரம் என்பது பாரியின் குறியீடாகப் பழந்தமிழரின் அடையாளமாக முன்வைக்கப்படுவதை வளேபாரி நாவல் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

“பாரி அழிந்த சமீபத்தின் அடையாளமாக இல்லாமல் அழியக் கட்டாத மனிதப் பண்பின் பரேடையாளமாக என்றென்றும் போற்றப்பட வேண்டும்” என்பதே ஆசிரியரின் நோக்கமாக அமைகின்றது. பனயின் இயல்போடு பாரியின் இயல்பைக் கருவதன் மலம் பாரியும் பனயைப்போல தமிழரின் பரேடையாளமாக நீண்ட காலங்களாகக் குநிலத்தை வாழ வேண்டும் என எடுத்துரைக்கின்றார்.

00000000

பன தமிழரின் அடையாளம் என்பதால்தான் நாவலாசிரியர் பனயின் இயல்புகளோடு வளேபாரியின் இயல்புகளை ஒப்பிடுகின்றார். பாரி என்ற குறுநில மன்னன் மலம் பரெ வநேத்தர்களாகக் காட்டிலும் பரெம் வீரனாகவும், வரலாற்று நாயகனாகவும் ஆசிரியர் நாவல் முழுவதும் குறிப்பிட்டு இருக்கின்றார். மலம் வநேத்தரைக் கொண்டாடும் தமிழ்ச் சமீபம் ஏன் பாரியை கொண்டாட மறந்துவிட்டது என நாவலின் மலம் களேவி எழுப்புகின்றார். மலம் நாவல் பழந்தமிழரின் அடையாளமான பனயை பாரியின் குறியீடாக காட்டியிருப்பது வநேத்தர்களைப் போல தமிழ்ச் சமீபம் பாரியையும் கொண்டாட வேண்டுமென்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்தியிருக்கின்றார்.

00000000 00000000 :

சுப்பிரமணியன், ச.வெ., ததொல்காப்பியம் தளெவரெ,
மணலவாசகர் வளெயீடு
சனெனெ, 1998.

பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ., சங்க இலக்கியம் - புறநானுறு,
நியு சளெ சூரிபுக ஹவஸ (பி) லிட்,
சனெனெ, 2004.

வளங்கடசேன், ச., வீரயுக நாயகன் வளேபாரி, ததொகுதி 1,2
ஆனந்த விகடன் பிரசுரம்,
சனெனெ, 2018.

000000 : 0000000000 000000000

Written by - து.கார்த்திக் ராஜா, இளம் முனவைர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, காந்திகிராம கிராமிய நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம், காந்திகிராமம். -624 302 -

Sunday, 13 December 2020 13:17 - Last Updated Tuesday, 29 December 2020 21:04

---

*0000000000000000 - 00.0000000000000000, 00000 0000000000000000000, 0000000000000000 , 0000000000000000 0000000000 0000000000000000000 0000000000000000, 00000000000000000. -624 302

000000000000 000000000 000000000000 - *mudalvaa@gmail.com*